

372.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA
I REFORM ROLNYCH**

z dnia 25 lipca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach za rozparcelowane grunty państwowe.

Na podstawie art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 40, poz. 364) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Opłaty za użytkowanie działek (art. 13 ust. (2) ustawy o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej) oblicza się w wysokości 3% w stosunku rocznym od reszty ceny sprzedażnej, pozostałej po wpłaceniu kwot, określonych w art. 13 ust. (1) ustawy o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej. Jeżeli po oddaniu działki w posiadanie zostały poczynione z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej inwestycje (zabudowa, meljoracje i t. p.), to, począwszy od miesiąca, następującego po oddaniu tych inwestycji do użytkowania, opłaty za użytkowanie wymierza się od reszty

ceny sprzedażnej, zwiększonej o koszty tych inwestycji.

(2) Nie pobiera się opłat za użytkowanie od nabywców samodzielnych gospodarstw rolniczych, z wyjątkiem gospodarstw wzorowych, w okresie dwóch lat od dnia wejścia nabywcy w posiadanie działki, a od pracowników folwarcznych, nabywających działki, — w okresie trzech lat od dnia wejścia w posiadanie.

§ 2. Opłaty za użytkowanie należy uiszczać w dniu 1 kwietnia za pierwsze półrocze kalendarzowe i w dniu 1 października za drugie półrocze. Opłaty, nieuiszczone do czasu przeniesienia prawa własności na nabywcę, można doliczać do reszty należności za działkę (§ 3 ust. (1)).

§ 3. (1) Reszta należności, stanowiąca różnicę pomiędzy kwotą należności Skarbu Państwa z tytułu sprzedaży działki, a kwotą, zaliczoną na poczet tej należności z tytułu wpłat, dokonanych przez nabywcę, i z tytułu przejętych przez niego obciążeń, ulega zakredytowaniu, jeżeli przekracza 200 złotych (§ 5).

(2) Spłata zakredytowanej reszty należności następuje w ciągu lat 57, w półrocznych ratach amortyzacyjnych, płatnych w dniach 1 kwietnia i 1 października. Przy spłacie reszty należności za grunty, nabyte na potrzeby gminne, szkolne, zdrowotne, kościelne i inne cele publiczne oraz na cele nierolnicze, okres amortyzacyjny nie może przekraczać lat 31.

(3) Jeżeli przy okresie amortyzacyjnym, przewidzianym w ust. (2), kwota rocznej wpłaty z tytułu reszty należności wynosiłaby mniej niż 40 złotych, to ustala się okres amortyzacyjny odpowiednio krótszy (ust. (5)).

(4) Za zgodą nabywcy można ustalić krótszy okres amortyzacyjny, niż to przewiduje ust. (2). Na prośbę nabywcy, uzasadnioną zmianami w jego stanie finansowym, ustalony już krótszy okres amortyzacyjny można zastąpić okresem dłuższym z zachowaniem przepisów ust. (2) i (3).

(5) Ustala się następujące dopuszczalne okresy amortyzacyjne: 8, 16, 31 i 57 lat.

§ 4. Okres amortyzacyjny rozpoczyna się:

1) dla nabywców samodzielnych gospodarstw rolniczych, z wyjątkiem gospodarstw wzorowych, w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po przeniesieniu prawa własności na nabywcę, a jeżeli dzień ten przypadłby przed upływem dwóch lat od wejścia nabywcy w posiadanie działki — to w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po upływie tego okresu;

2) dla pracowników folwarcznych, nabywających działki, w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po przeniesieniu prawa własności na nabywcę, a jeżeli dzień ten przypadłby przed upływem trzech lat od wejścia nabywcy w posiadanie działki — to w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po upływie tego okresu;

3) dla nabywców gospodarstw wzorowych oraz dla innych nabywców, nieobjętych przepisami pkt. 1) i 2), — w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po przeniesieniu prawa własności na nabywcę.

§ 5. Resztę należności, nieprzekraczającą 200 złotych, można rozłożyć na raty, płatne w okresie nie dłuższym niż 5 lat, przy czym w tym przypadku nie pobiera się oprocentowania.

§ 6. Resztę należności, zakredytowaną w myśl § 3, oprocentowuje się za czas od początku okresu amortyzacyjnego (§ 4). Stopa oprocentowania wynosi wraz z kosztami administracyjnymi 3% w stosunku rocznym.

§ 7. Nabywca ma prawo spłacenia w każdym czasie całości lub części należności przed ustalonym terminem spłaty. Przedterminowe spłaty zalicza się na poczet rat najbliższych, jeżeli jednak przewyższają one dwie raty amortyzacyjne, oprócz raty bieżącej, to zmniejsza się odpowiednio wszystkie raty amortyzacyjne.

§ 8. (1) W razie trudności płatniczych, wynikłych z powodu nieurodzaju, pożaru lub innej klęski, śmierci albo ciężkiej choroby dłużnika lub jedynego żywiciela rodziny i t. p. można udzielić dłużnikowi, na prośbę jego lub osób zainteresowanych, ulg w spłacie reszty należności, zakredytowanej w myśl § 3, w postaci odroczenia terminu płatności raty na okres do pięciu lat lub w postaci rozłożenia raty na terminy płatności rat następných, przypadających w okresie pięciu lat. Odroczenie lub rozłożenie na raty może obejmować najwyżej cztery raty półroczne.

(2) Ulg, określonych w ust. (1), można udzielić także w przypadkach, gdy z powodu poczynionych bez pomocy kredytowej Państwa większych wkładów, potrzebnych lub pożytecznych dla gospodarstwa, dłużnik nie może bez uszczerbku dla gospodarstwa wpłacić raty.

(3) Za czas odroczenia lub rozłożenia na raty w myśl ust. (1) i (2) nie pobiera się odsetek.

§ 9. W razie nieuiszczenia raty w terminie liczy się od tej raty odsetki w wysokości $\frac{1}{2}\%$ za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc, poczynając od upływu 3 miesięcy po terminie płatności, aż do czasu spłacenia całej raty. Jeżeli niespłacona część reszty należności zostanie przeniesiona do dłuższego okresu amortyzacyjnego (§ 3 ust. (4)), to odsetek, należnych do tego czasu, nie pobiera się.

§ 10. (1) Oprocentowanie reszty należności (§ 3 ust. (1)) w okresie, poprzedzającym początek okresu amortyzacyjnego, oblicza się za czas do 31 grudnia 1933 r.:

1) dla nabywców, którzy weszli w posiadanie działek przed dniem 1 kwietnia 1932 r., w wysokości 2% w stosunku rocznym;

2) dla nabywców, którzy weszli w posiadanie działek po dniu 1 kwietnia 1932 r., — w wysokości 3% w stosunku rocznym.

(2) Oprocentowania, określonego w ust. (1), nie pobiera się od nabywców samodzielnych gospodarstw rolniczych, z wyjątkiem gospodarstw wzorowych, za okres dwóch lat od dnia wejścia nabywcy w posiadanie działki, a od pracowników folwarcznych, nabywających działki, — za okres trzech lat od dnia wejścia w posiadanie.

(3) Nabywcom, którzy weszli w posiadanie działek przed dniem 1 kwietnia 1932 r., można zakredytować resztę należności w myśl §§ 3 i 5, bez względu na wysokość kwot, uiszczonych lub podlegających zaliczeniu na poczet należności za działki.

§ 11. (1) Od nabywców, którzy weszli w posiadanie działek przed dniem 1 kwietnia 1932 r., pobiera się opłaty za użytkowanie w wysokości 2% w stosunku rocznym.

(2) Opłaty za użytkowanie za rok 1934 oblicza się z uwzględnieniem przepisów § 8 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 818).

(3) Przepis § 2, zdania pierwszego rozporządzenia niniejszego nie stosuje się do opłat za użytkowanie za rok 1935, które pobrane będą w jednej racie.

§ 12. (1) Wymierzanie opłat za użytkowanie (§ 1) należy do starosty.

(2) O zmianie okresów umorzenia (§ 3 ust. (4)) oraz o udzielaniu ulg, przewidzianych w § 8 ust. (1), decyduje Państwowy Bank Rolny.

(3) O udzielaniu ulg, przewidzianych w § 8 ust. (2), decyduje Państwowy Bank Rolny w porozumieniu ze starostą.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 maja 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o użytkowaniu Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej w związku z parcelacją gruntów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 414).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*